

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 55 centów waluty austr. — Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. lipca do ostatniego września 1861.

dla miejscowych 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Anglia. — Francya. — Rosya i Królestwo Polskie. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Dr. Karol Gotlieb, mianowany dekretem wysokiego c. k. ministerium sprawiedliwości adwokatem w obrebie lwowskiego wyższego sądu krajowego z siedzibą urzędową w Brzesanach, złożył dnia dzisiejszego w tutejszym wyższym sądzie krajowym przysięgę przepisaną na adwokata, i wpisany został do listy obrońców w sprawach karnych. Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej. Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 19. czerwca 1861.

Sprawy krajowe.

Lwów, 25. czerwca. C. k. ministerium stanu wydało następujące

Obwieszczenie

względem postępowania przy wydawaniu nowych kuponowych arkuszy do obligacyi indemnizacyjnych krajów koronnych Niższej Austrii, Wyższej Austrii, Saleburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Tyrolu i Forarlberga, Czech, Morawii, Szlaska, Tryestu, Gorycyi i Istrii.

Z dniem 1. listopada 1861 zapada ostatni z kuponów przyłączonych do obligacyi indemnizacyjnych krajów koronnych Niższej Austrii, Wyższej Austrii, Saleburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Tyrolu i Forarlberga, Czech, Morawii, Szlaska, Gorycyi, Tryestu i Istrii, i przeto zachodzi potrzeba zaopatrzyć te obligacye w nowe arkusze kuponowe.

Co do wydania tych nowych arkuszy kuponowych podaje się następujące postanowienia do wiadomości powszechnej:

1) Wydawanie nowych kuponów do rzeczonych obligacyi indemnizacyjnych ma się rozpocząć z dniem 2. listopada 1861;

2) Każdej partyi wolno podnosić nowe arkusze kuponowe albo w kasie tego funduszu indemnizacyjnego, na który opiewa obligacya, albo też u kasy innego funduszu indemnizacyjnego.

3) Jeśli partya zgłasza się u kasy tego funduszu indemnizacyjnego, na który opiewa obligacya, ma przedłożyć oryginalną obligacyę indemnizacyjną, a kasa po przekonaniu się, że obligacya ta zgadza się z osnową ksiąg likwidacyjnych, i że nie zachodzi żadna przeszkoda co do wydania kuponów, ma wydać kupony za niestemplowaniem zatwierdzeniem odebrania, a zarazem zanotować ich wydanie na obligacyi.

4) Jeśli zaś pragnie partya podnieść arkuszy kuponowe w kasie innego funduszu indemnizacyjnego, nie tego, na który opiewa obligacya, tedy musi przedłożyć oryginalną obligacyę z potrójną konsygnacyą, ułożoną podług załączonego formularza, tej kasie funduszowej, w której zamierza podnieść nowe kupony. Kasa porówna konsygnacyę z obligacyami, i po sprawdzeniu dokładności zwróci obligacyę partyi, i zażąda potem przysłania kuponów od kasy tego funduszu indemnizacyjnego, na który wystawione są obligacye, a wreszcie nadesłane kupony wyda partyi za powtórnym okazaniem oryginalnych obligacyi, za złożeniem niestemplowanego kwitu odebrania, który ma być osobno wystawiany na kupony do obligacyi rozmaitych funduszy, i za wynagrodzeniem kosztów przesyłki.

Ta należytość oznaczona będzie od każdej przesyłki, oprócz niezmiennej taryfy głównej w kwocie 15 centów, na połowę przepisanej taryfą portoryum od wartości.

5) Wyjątek od powyższego postanowienia zachodzi jednak wtedy, jeśli partya pragnie podnieść w kasie funduszu indemniza-

cyjnego w Wiedniu arkusze kuponowe do innych, nie niższo-austriackich obligacyi indemnizacyjnych, i zgłosi się o to u tej kasy w terminie od 1. lipca po koniec września 1861. To zgłoszenie się ma być uskutecznione z okazaniem obligacyi oryginalnej i podaniem ułożonej podług załączonego formularza konsygnacyi, ale tylko w dwóch exemplarzach, i w takim razie nie jest zgłaszająca się partya obowiązana płacić wymienioną pod 4) należytość za przesyłkę.

Jeśli zaś zgłoszenie się u kasy funduszu indemnizacyjnego w Wiedniu nastąpi dopiero po ostatnim wrześniu 1861, natenczas mają być zastosowane postanowienia przytoczone w ustępie 4tym.

6) Co do tych obligacyi indemnizacyjnych, które są zastawione lub złożone w uprzywilejowanym austriackim banku narodowym w Wiedniu, lub w filialnych zakładach jego, postara się na prośbę partyi sam bank narodowy lub filialny zakład jego o podniesienie nowych kuponów.

7) Dla uzyskania nowych kuponów do tych obligacyi indemnizacyjnych, które złożone są w sądowych urzędach depozytowych, mają te urzęda, jeśli zwykły same realizować kupony w terminie zapadnięcia, udawać się o to do przynależnych kas funduszowych z załączeniem oryginalnych obligacyi; co do tych zaś sądownie złożonych obligacyi, od których kupony w terminie zapadnięcia wydawane bywają stronom, pozostawia się przynależnym administratorom majątku, ażeby postarali się o doczesne wydanie złożonych obligacyi dla zgłoszenia się z nimi i podniesienia nowych kuponów.

8) Blankiety na konsygnacye wydawane będą bezpłatnie w kasach funduszy indemnizacyjnych.

Z c. k. Ministerium stanu.

Wiedeń, 27go maja 1861.

(Formularz na konsygnacyę.)

Konsygnacya

następujących obligacyi funduszu indemnizacyjnego w do których uprasza się o wydanie nowych arkuszy kuponowych kasę funduszu indemnizacyjnego w

Liczba sztuk	Katego- rya kapi- tału na złr.	Data	Numer	Intestacya	Obligacye zostały do spłaty podane, niepodane	Uwaga.
O b l i g a c y i						
•	10.000	1. list. 1851	514	Kamil ks. Rohan	podane	
•	"	"	928	"	"	
•	"	"	1023	"	"	
•	"	"	2119	"	"	
•	"	"	2224	"	"	
5	"	"	211	"	"	
•	5000	"	213.216	"	"	
•	"	"	8314	Fryderyk Bauer	niepodana	
•	1000	"	9126	Karol Kurz	podana	
•	"	"	10.222	Adolf Wanke	niepodana	
•	3	"	88	"	"	
•	1	500	"	"	"	
•	100	"	7016	Kamil ks. Rohan	podane	
•	"	"	8223	Albert hr. Nastits	"	
•	3	"	12.917	"	"	
•	1	"	50	"	"	
•	1	50	420	Fryderyk Kolbe	"	

15 sztuk w ogólnej sumie 78.850 zł, Jan Wolf, m. p.
.....dnia..... Miejsce pomieszkania.

Uwaga: 1) Na obligacye rozmaitych funduszy indemnizacyjnych mają być podawane na każdy fundusz osobne konsygnacye.
2) Obligacye mają być przytoczone podług kategorii kapitałów w numerycznym porządku.
3) Rubryka uwag ma zostać próżna.
4) Na końcu trzeba podać liczbę sztuk i ogólną kwotę obligacyi.

(Nowiny dworu.)

Wiedeń, 23. czerwca. Jej Mość Cesarzowa odjechała wczoraj po południu z Laxenburga do Korfu. Jego c. k. apost. Mość odprowadza Najjaśniejszą Panię do Miramar.

(Posiedzenie izby deputowanych z 12. czerwca.)

Posiedzenie izby deputowanych dn. 22. czerwca otwarte o godzinie 10. i minucie 10.

Prezyduje Dr. Hein.

W loży dworskiej Jego kr. Wysokość książę Waza.

Na ławie ministerjalnej pp. Schmerling, Lasser, baron Prato-bewera, hr. Wickenburg i kontradmirał Willerstorf.

Odczytano protokół z przeszłego posiedzenia i przyjęto po sprostowaniu jednego ustępu ze strony Riegera.

Rieger przedkłada wniosek nagły: Wyrazić Cesarzowej J. M. przed jej wyjazdem społeczeństwu izby wysłaniem deputacji, która jeśli stan zdrowia Najjaśniejszej Pani dozwoli przyjąć deputację złoży jej samej, w razie przeciwnym osobom jej dworu, wyraz społeczeństwa izby.

Wniosek ten jednomyślnie przyjęto.

P. wiceprezes Mazzucheli zasięgnię potrzebnej wiadomości.

Izba udzieliła następnie kilka urlopów a przekazała do wydziału kilka petycji względem podwyższenia pensji niższym urzędnikom, względem indemnizacji, propinacji i t. p.

Prezes przedkłada izbie sprawozdanie wydziału petycyjnego z podań sejmów wyszo-austriackiego i styryjskiego, następnie interpelację hr. Wodzickiego, w sprawie dziennikarstwa w Galicji, zdaniem interpelanta narazonego na nieustanne niesłuszne prześladowania ze strony rządu. Wniesiono także skargę na rozporządzenie lwowskiej dyrekcji policji do redakcji dzienników, iż odbiera dziennikom możność rozbiierać na polu publicystyki najważniejsze kwestyi krajowe.

Minister sprawiedliwości Prato-bewera składa na stół izby bardzo obszerny projekt do prawa względem organizacyi sądowej, ściągający się jedynie do krajów reprezentowanych w szcuplejszej radzie państwa, bez królestwa Lombardo-weneckiego. Rząd nie jest przeciwny zaprowadzeniu sądów przysięgłych. Uważa rzecz tę jako kwestyę otwartą. Minister przedkłada także otwartą księgę układów norymberskich.

Prezes wymienia mowców zapisanych do głosu tak w ogólnej jak specjalnej dyskusyi nad wnioskiem Mühlfelda.

Thoman zabiera głos przeciw wnioskowi. Co do kompetencyi izby jest tego zdania co Smolka i Rieger, i pragnie pojednania. Oświadczenie ministerstwa pozostawia jeszcze wątpliwości co do równouprawnienia języków słowiańskich w szkołach, jako wykładowych. Autonomia krajów koronnych zdaje mu się w części zagrożona. Kwestya kompetencyi tudzież wiele najważniejszych kwestyi finansowych byłoby oddawna rozstrzygniętych, gdyby wszystkie kraje koronne wzięły udział w radzie państwa. Że tak nie jest, wynika zład kwestya kompetencyi rady. Austria jest konglomeratem rozmaitych ludów — dlatego potrzeba zaspokoić ich rozmaite życzenia, jeżeli ma się ożywić ufność i miłość kraju. W tem leży podstawa pojednania i potęgi. Równouprawnienie musi stać się prawdą. W pierwszym tu rzędzie należy postawić równouprawnienie języków. Za to co potad dokonano w tym względzie należy wdzięczność ministerstwu. Lecz języki sławiańskie muszą być koniecznie wprowadzone jako wykładowe w gimnazyach sławiańskich. Język niemiecki ma pozostać przedmiotem naukowym.

Co do wniosku Mühlfelda zgadza się z poprzednimi mowcami swego stronnictwa co do ustępów 1. i 2. Co do 3. szkoły ludowe i średnie powinny być zostawione kompetencyi sejmów. Toż samo ściąga się i do ustępu 4. względem stanowiska wyznań.

W ogóle zastrzega się przeciw zarzutowi dążności seperatystycznych czynionemu jego stronnictwu i przemawia ze oświatą i wolnością.

(Adres miasta Pesztu. — Posiedzenie izby wyższej.)

Peszt, 19. czerwca. *Ung. Kor.* pisze: Jak wiadomo, reprezentancya miasta Pesztu z powodu poboru podatków przy pomocy siły wojskowej wydała do izby niższej adres, pełen wyrazów tak zuchwałych, tak nieumiarkowanych, że nawet najzaciętsza opozycja potępiła go w ogólności. Zarzuty czynione wojsku w tym dokumencie, spowodowały oficerów tutejszego garnizonu, że zażądali zadość uczynienia, i w tym względzie zwrócili się do Najjaśniejszego Pana. Dowiadujemy się, pisze *Ung. Kor.*, że namiestnictwo w Budzie, jakoteż Judex Curiae otrzymali polecenie surowo w tej sprawie postąpić. W skutek tego reprezentancya miasta Pesztu otrzymała rozkaz: 1) Adres rzeczony znieść; 2) Posiedzenia reprezentacyi zawiesić; 3) Wytoczyć kryminalny proces autorom adresu. — O tem rozporządzeniu uwiadomiono całą armię rozkazem dziennym.

— Na przedwczorajszym posiedzeniu izby wyższej mówiło dziesięciu członków. Hrabia Samuel Vas wyjaśnił stosunek Fiumy do Węgier. Podług jego zdania należałoby zaniechać wszelką specjalną kwestyę, a orzec uchwałę, że nie można wchodzić w żadne bliższe stosunki, dopóki integralność kraju nie będzie przywrócona i dopóki obie izby nie będą uzupełnione. Gdy jednak raz wzięto się do tych kwestyi, forma adresu musi być obrana. Hrabia Vas mówił jeszcze długo i wiele, aż izba poczęła się niecierpliwieć.

Karol Ragalyi nadzupan z Torna mówił o stanie szkół.

Arcybiskup Lonovics oświadczył zaraz na początku mowy, że na mowę tronową parlament może odpowiedzieć tylko adresem.

Wprawdzie w adresie nie można umieścić wszystkiego, ale wolno słowo sejmu, jest także adresem. Całą nadzieję przyszłości widzą on tylko w ustawach roku 1848, które uważa za złotą bulę wszystkich klas i całego narodu i jako list szlachecki węgierskiej arystokracji.

Baron Alojzy Vay życzy, aby Najjaśniejszy Pan przybył do Budy, i aby centralny punkt monarchyi przeniósł do Węgier. Węgry zajmą jeszcze pewne stanowisko w kwestyi wschodniej.

Hrabia Stefan Esterhazy nie sądzi wprawdzie, aby adres oznaczał zbliżenie lecz jest tego zdania, że nim przyjdzie do ostateczności, należy chwycić się środków łagodniejszych, dlatego adres popiera.

Hrabia Leo Feszetics chce zrzec się głosu, jeżeli debaty mają być skończone. Jednak wołają zewsząd, aby przemówił. Zarzuca nadużycia obcym rządowi i oświadcza, że Węgry rządzić zdolniejsze. Zaleca wytrwałość, roztropność i zgodę, i adres popiera.

Przemówił potem hr. Jan Szechenyi, hr. Karol Zichy i baron Władysław Wenkheim, a następnie o godzinie 4. prezes zapytał, czy izba chce debatę dalej prowadzić. Przyczem zrobił uwagę, że 20 mowców jest jeszcze zanotowanych. Kilku z nich gotowi są zrzec się głosu, lub przemówić tylko w krótkości.

Nadzupan Gozdu oświadcza, że ważna kwestya unii Siedmiogrodu była zdaniem jego jednostronnie traktowana, o czem później mówić będzie.

Hr. Dominik Teleki nie chciałby, aby izba była narazona na najmniejszy nacisk.

Posiedzenie nazajutrz będzie się odbywać dalej.

— Dzienniki wiedeńskie podały wiadomość, że Jego Excelencyi baronowi Vay skradziono w dworcu kolei żelaznej w Peszcie ważne dokumenta. Wiadomość ta jest mylną. Skradziono tylko kufer z rzeczami, które należały do syna kanclerza.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)

London, 20. czerwca. Wczoraj była recepcya u dworu i po długiej przerwie ukazała się Królowa znowu po raz pierwszy publicznie. Cała familia królewska, urzędnicy dworu i państwa, korpus dyplomatyczny i większość obecnych byli jeszcze w żałobie po księżnie Kent.

— Księża baptystów w Newingtonie wyprawili niedawno meeting z modlitwami o zafesienie niewolnictwa w Ameryce i na całym świecie. Podobne meetingi odbywają się także po innych miastach. — Składki dla cierpiących niedostatek w Indyach, doszedłszy wysokości przeszło 140.000 funt. szt., zostały zamknięte, gdyż według najnowszych, poczęści urzędowych wiadomości, nie jest tam głód tak mocno rozszerzony, jak z początku utrzymywano. Przesłane pieniądze są zupełnie dostateczne przynieść ulgę w niedostatku, byle tylko przyszła pora deszczu niezawiodła znowu powszechnego oczekiwania.

Francya.

(Stosunki z Włochami. — Wiadomości z Syrii.)

Par.ż, 20go czerwca. Znane są powody, pisze *Patrie*, które przerwały dyplomatyczne stosunki między dworem paryskim a turyńskim. Rząd francuski widział się zmuszonym naganić niektóre polityczne kroki rządu piemontkiego, i odwołał swojego posła. Rząd piemontki nie zmienił swego sposobu postępowania, czyż więc Francya ma już na zawsze patrzeć obojętnie na kraj o 24 milionach mieszkańców, z którym wiąże nas tyle współczucia, tyle wspomnień, a nawet usług któreśmy Włochom nie zbyt dawno wyświadczyli? — Czyż Włochom za któreśmy walczyli mamy więcej, lub tyle okazać nienawiści ile jej okazują ci, którzy walczyli przeciw nim i ciągle źle im zyczą? Oto cała kwestya. Każdy światły i bezstronny uzna ją za rozwiązana. Zawijając na nowo dyplomatyczne stosunki z Wiktorem Emanuelem, stajemy na tem samym stanowisku, które zajmowaliśmy pierwej, i czynem tym nie sprzeciwiamy się samym sobie. Nie odwołujemy poprzedniej nagany, lecz przekonawszy się, że dowód jej dziś nie użyteczny, obydwu krajom zaszkodzić może, zacieramy go. Francya wraca na swoje stanowisko, a Włochy na swoim zostają. Gdyby terażniejszy stan rzeczy potrwał dłużej, możnaby uważać go jako interdikt przeciw rządowi włoskiemu, lub jako ścięśnienie francuskiej zasady nieinterwencyi. Zamykając oczy na to co jest rzeczywistością, nie narazimy się na podobny zarzut.

— Wiadomości z Syrii o niedawnych rozruchach tamtejszych są podług *Pays* zbyt szkodliwie przesadzone. Ile nam z pewnością wiadomo, powodem niepokojących wieści było jedynie to, że dwóch druzyjskich żołnierzy zgwałciło dziewczynę chrześcijańską; żołnierzy tych schwytano, stawiono przed Fuadem Baszą i za wyrokiem sądu wojennego rozstrzelano.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Statuta rady stanu.)

(Dokończenie.)

Art. 45. Prezes ogólnego zebrańia rady otwiera i zamyka posiedzenia.

Art. 46. Rada stanu w ogólnem zebraniu objawia zdanie swoje większością głosów obecnych na posiedzeniu członków.

Art. 47. Zdanie większością głosów przyjęte, zapisuje się do protokołu posiedzenia. Członkowie, nie zgadzający się na takowe, jeśli pragną przedstawić oddzielne zdanie, obowiązani są oznajmić treść takowego na posiedzeniu.

Oddzielne zdania składają się na piśmie sekretarzowi stanu, nie później jak w trzy dni po posiedzeniu.

Zdanie oddzielne załącza się do protokołu.

Art. 48. Protokoły posiedzeń ogólnego zebrania rady stanu, wraz z rozpoznaniem projektami i sprawozdaniami, składają się Namiestnikowi, dla przedstawienia ich Nam, wraz z rosyjskim ich tłumaczeniem, za pośrednictwem ministra sekretarza stanu.

Ogólne zebranie w tymże porządku, może przedstawić Nam ogólny raport, obejmujący krótką treść swych czynności. Protokoły i raport rady z upoważnienia Naszego mogą być w całości lub części drukiem ogłaszane.

Art. 49. Rada stanu znosi się z wszelkimi władzami i osobami za pośrednictwem zostającego przy niej sekretarza stanu.

Rada stanu nie ma bezpośrednich stosunków z radami gubernialnymi, powiatowymi i miejskimi.

Art. 50. Wszelkie pisma, radzie stanu nadsyłane, odbierane będą przez sekretarza stanu i przedstawiane Namiestnikowi, celem właściwego ich przeznaczenia.

Sekretarz stanu przedstawia radzie wszelkie przedmioty rozpoznaniu ogólnego zebrania lub składu sądzącego ulegające. Może on być obecnym na posiedzeniach wszystkich wydziałów i przedstawiać tak w tychże wydziałach, jak w składzie sądzącym i w ogólnym zebraniu rady, potrzebne w toczących się interesach objaśnienia.

Art. 51. Żadne akta i w ogólności żadne papiery, pod zwagą rady stanu przychodzące, nie powinny być za obrębem miejsc jej urzędowania nikomu komunikowane, lecz każdemu z członków służy prawo zaządania akt, dla odczytania onych w biurach rady.

Art. 52. Wykonanie niniejszego ukazu Naszego, który w Dzienniku praw umieszczony być ma, p. o. Namiestnika Naszego w Królestwie polecamy.

Dan w Moskwie, dnia 24. maja (5. czerwca) 1861 roku.

(podpisano) Alexander.

(M. P.) Przez Cesarza i Króla

Minister sekretarza stanu, J. Tymowski.

Na oryginale własną

Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

Ma być podług tego

W Moskwie, dnia 24. maja (5. czerwca) 1861 r.

Za zgodność: Minister sekretarza stanu (podpisano)

J. Tymowski.

E t a t

rady stanu Królestwa Polskiego i jej kancelaryi.

	Ilość	Klasa	Płaca	
			jednemu Rsr.	wstżytkim Rsr.
Radców stanu Królestwa	12	III.	3750	45.000
Sekretarz stanu	1	IV.	3750	3750
Podsekretarz stanu	1	V.	2250	2250
Referendarzy stanu	6	V.	2000	12.000
Wice-referendarzy	4	VI.	1500	6000
Sekretarzy referentów	4	VI.	1200	4800
Archiwista	1	VII.	1000	1000
Sekretarzy	4	VII.	1000	4000
Podsekretarzy klasy I.	4	VIII.	675	2700
Podsekretarzy klasy II.	4	IX.	450	1800
Woźnych	6		162	972
Na potrzeby kancelaryi				3000
	[47]			87.272

Uwagi. 1. Stali członkowie rady stanu Królestwa Polskiego zaliczeni są do klasy III.

Czasowi członkowie rady stanu, oprócz członków z osób duchownych, przez czas pełnienia tych obowiązków (za urząd) liczą się w klasie IV.

2. Senatorowie ogólnego zebrania warszawskich departamentów rządzącego senatu, do zasiadania w radzie stanu Królestwa przeznaczeni, zachowują pobierane dotąd przez nich płace z funduszy Królestwa Polskiego.

3. Rady stanu najwyżej do stałego zasiadania w radzie stanu powołani, pobierają płacę etatem niniejszym oznaczoną; ci zaś, którzy mianowani są z liczby wyższych urzędników Królestwa Polskiego, bądź w czynnej służbie zostających i przy zajmowanych urzędach pozostawionych, bądź pensję emerytalną już pobierających, pozostają przy płacach swych, lub pensjach i otrzymywać mogą dodatki do takowych, zwłaszcza jeżeli płace te lub pensje od płacy etatowej radców stanu są niższe.

4. Inni członkowie rady stanu, tylko w razie przeznaczenia ich do stałego zasiadania w którymkolwiek z wydziałów rady, pobierają będą płacę etatem niniejszym dla radców stanu oznaczoną.

5. Namiestnikowi Królestwa pozostawia się mianowanie nadetatowych referendarzy stanu, wicereferendarzy niepłatnych 1go i 2go rzędu, z zaliczeniem wicereferendarzy 1go rzędu do klasy VII. a wicereferendarzy 2go rzędu do klasy VIII. Na niepłatnych referendarzy stanu i wicereferendarzy, będą powoływane osoby wyższem wykształceniem i wzorowem postępowaniem odznaczające się.

Najjaśniejszy Pan raczył przejrzeć i zatwierdzić, w Moskwie dnia 24. maja (5. czerwca) 1861 roku.

Zgodno z oryginałem:

Minister sekretarza stanu (podp.) Tymowski.

Roła przysięgi

dla członków rady stanu Królestwa Polskiego, oraz członków rad gubernialnych, powiatowych i miejskich.

Ja, niżej podpisany, przyrzekam i przysięgam Bogu wszechmogącemu, w Trójcy Świętej jedynemu, jako obowiązki członka . . . prawem oznaczone, wypełniać będę sumiennie i tak zawsze, we wszystkim i wszędzie postępować będę, jak przystoi na wiernego poddanego Jego ces. król. Mości Najjaśniejszego Cesarza i Króla Alexandra II., i Następcy Tronu, Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego księcia Cesarzowicza Mikołaja Alexandrowicza.

Wyrażenia religijne, według wyznania przysięgającego.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 24. czerwca. *Gazeta wiedeńska* pisze: Jak nam doniesiono drogą telegraficzną, przybyli Najjaśniejsi Państwo 23. b. m. o godzinie 7. zrana do Miramar, a o godzinie 5. z południa wyruszyła Jej Mość Cesarzowa paropływem wojennym „Elzbieta“ w dalszą podróż do Korfu. — Jego c. k. Apostolska Mość wyjechał z Miramar o godzinie 6. z południa, a dziś zrana po godzinie 9tej stanął w Laxenburgu.

Paryż, 22. czerwca. Stan zdrowia Papieża niepolepszył się.

Turyń, 24. czerwca. Z Messyny donoszą z 23. b. m.: Wojsko piemonckie obsaczyło i pojmało 120 burbonistów, którzy wylądowali w pobliżu Syrakuzy; 23 rozstrzelano zaraz; zresztą panuje spokój.

Na posiedzeniu izby drugiej z 22. radził Crispi nie rozciągać uzbrojenia narodu na Sycylię, ponieważ bezpieczeństwo publiczne nie jest jeszcze przywrócone na tej wyspie. Bixio dowodził, że ustawa ta nieuchwala powstania mas, a wybór ruchomych gwardyi narodowych jest dostatecznie zabezpieczony poprzednimi artykułami. Wniosek Crispiego odrzucono. Gwardya ruchoma będzie się dzielić na bataliony piesze po 600 do 650 ludzi. Zaraz po ogłoszeniu ustawy przystąpi się do formowania kadrów o 220 batalionach. Petruccelli proponuje 500 batalionów, żeby Włochy niepotrzebowały przymierza francuskiego. Minghetti odrzuca na teraz ten ostateczny środek, który tylko konieczność mogłaby usprawiedliwić. Bixio proponuje 380 batalionów; pozostanie jednak przy 220.

Medyolan, 23. czerwca. Dzisiejsza *Perseveranza* podaje następujące wiadomości z Neapolu: W niedzielę wieczorem napadli gwardziści narodowi i reakcyoniści więzienia w Kasercie i uwolnili 150 więźniów. Chiavone obsadziła znaczna liczba powstańców; (może powinno być, że Chiavone, znany szef powstańców, pojawił się tam ze znacznym oddziałem); intendant z Sory wysłał już wojska na zagrożone punkta. Utworzony dopiero niedawno korpus z 800 karabinierów neapolitańskich musiano rozwiązać, ponieważ sympatyzował z powstańcami; 250 ludzi rozbrojono natychmiast, ponieważ w dniu festynu narodowego zagrażali z pospólstwem rządowi dla drożyzny żywności. Namiestnik Ponza di San Martino żąda dla utrzymania bezpieczeństwa publicznego 60 batalionów regularnego wojska.

Wiadomości handlowe.

(Targ na woły rzeźne w Wiedniu.)

Wiedeń, 22. czerwca. (Raport tygodniowy od 16. do 22. czerwca.) Spęd bydła rzeźnego na targu wynosił 2633 sztuk, wagi od 535 do 610 \mathcal{E} na sztukę. Z tego sprzedano dla Wiednia 1736 sztuk. Cena przeciętna wypadła na cetrnar 28 — 31 zł. 50 c., a na sztukę 155 — 186 zł. 50 c. w. a.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

Dnia 24. czerwca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 6 Reaum.	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god zrana	323 82	+ 15.8	82.7	zachodni	mi. pochmurno
2. god. po poł.	324 36	+ 21.8	52.3	połn.-zach.	" "
1. god. wiecz.	324 56	+ 17.9	65.1	zachodni	" "

W nocy burza 3...04.

T E A T E.

Dziś na scenie polskiej przedostatnie przedstawienie przed feryami: „Zemsta“, komedia w 4 aktach Alex. hrab. Fredra.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Drohojewski Zyg., c. k. porucznik, z Tomaszowic. — Babecki Kaj, z Byszowa.
Hotel Langa: Czerwiński Józef, z Glińska. — Kossti Al., z Czerniowiec.
Hotel europejski: Krezler Jan, c. k. major żand., z Krakowa. — Hożowski Józef, z Niżniowa.
Hotel angielski: Nizou Grzegorz, i Angheliki Jan, z Jass. — Krzczunowicz Zeno, z Kaszowa. — Jordan Józef, z Rudawki.
Hotel krakowski: Kollman, c. k. kapitan, z Rohobycza. — Winicki L., z Wierzbicy. — Zarewicz Wład., z Zawadki.
Hotel Kubna: Jaworski Apol., z Ordowa.
Zajazd podolski: Königsberg Piotr, z Muzyłowa.
Zajazd Leszczyńskiego: Pragłowski Alex, z Komorowiec.
Do domu nr. 175 m.: Ks. Lubomirski Hier., z Krakowa.
Do domu nr. 127 m.: Horodyński Józef Karol, z Starogrodu w gub. War.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. czerwca.

PP. Olechowski Jan, do Winiatyniec. — Kęplisz Marcel, do Artasowa. — Rubczyński Maur., do Uberzec. — Agopsowicz Teodor, do Bratyczowa. — Hr. Dzieduszycki Zygmunt, do Medwedowiec. — Kęszycki Józef, do Dźwiniacza. — Hr. Drohojewski Józef, c. k. porucz., do Tomaszowic. — Br. Czechowicz Wład., do Glinny. — Poshucki Józef, do Swistelnik. — Gross H., do Doliny. — Kowalski Edw., do Wieczkowic. — Janko Henryk.

Kurs lwowski.

Dnia 25. czerwca

Table with columns for 'gotówka' and 'towarami', listing various currencies and goods like 'Dukat holenderski', 'Dukat cesarski', etc.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wexli.

Dnia 25. czerwca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 197. Metaliki po 5% za 100 zł. 68 15; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje ind. demniżacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 750 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 174.20; niższo-austr. towarzy- stwa eskontowego —.
Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.
Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 fantów szterl. 137.25. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.
Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.57, dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —. Srebro 136.75.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. czerwca.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', listing various financial instruments like '1. Błąg publiczny', '2. Stan oblig. domestykal.', '3. Akcje', '4. Listy zastawne', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy'.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', listing various financial instruments like 'Kolej Aussig.-Ciepl.', 'Kolej Bern. Ross.', 'Kolej Grac.-Köfl. i Tow.', 'Kolej Elzbiety', etc.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', listing various financial instruments like 'Banku narodowego', 'Banku narodowego w wal. austr.', 'Kolej Elzbiety', etc.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', listing various financial instruments like 'Tow. żeg. par. na Dun.', 'Weksle.', 'Kurs złota.', etc.

KRONIKA.

(Proces o fregatę „La Sannita.“) Proces toczony we Francji o neapolitańską fregatę „La Sannita“, która podczas inwazy neapolitańskiej znajdowała się dla naprawy w Tulonie, został rozstrzygnięty dnia 22. kwietnia, jak wiadomo, na korzyść króla Franciszka II. z tą uwagą: że konsul sardyński, który działał w imieniu „Króla Włoch“, w tym charakterze przy rządzie francuskim nie jest zawierzytelny. Na wniesione powołanie się pienneckiego konszula potwierdził teraz także sąd apelacyjny w Aix pod dniem 6. b. m. pierwszy wyrok i odrzucił skargę.

(Posłowie syamscy w Paryżu.) „Monitor“ donosi, że do Paryża zjechało poselstwo obudwu Królów Syamu. Składa się z trzech głównych osób: Phra-Ya-Eribibaddhu-Ratue, pierwszego intendentą dochodów państwa i bliskiego kuzyna Królów; Phra-Nai-Wiri, przełożonego rady wielkich dygnitarzy królestwa, i Phra-Mawang-Wijets, naczelnego komendanta gwardyi drugiego Króla. Tym trzem posłom towarzyszą dwóch oficerów, którzy czuwają nad upominkami, i swiata złożona z 20 ludzi. Posłowie mają polecenie doręczyć Cesarzowi list pierwszego Króla, zwanego zwykle „Wielkim“, a list ten pisany jest na złotej karcie, gdyż tego wymaga etykieta, jeżeli się pisze do potężniejszego mocarza. Prócz tego wiozą kosztowne upominki, przeznaczone dla Ich Mości Cesarstwa, a między temi są najciekawsze insygnia i suknie Królów syamskich w trzech odpowiednich godności królewskiej pozycjach: na tronie, w palankinie i na koniu; królewska korona ozdobiona drogiemi kamieniami, naszyjnik z rubinów, i pas królewski ze złota ozdobiony brylantami.

(Sztuczne hodowanie ryb.) W zeszłym miesiącu zarybiono wiele rzek i strumyków w południowej i południowo zachodniej Francji sztucznym płodem, mianowicie łososi i pstrągów. Sztuczne hodowanie ryb udaje się we Francji doskonale.

(Dr. Livingstone) nadesłał pomyslnie wiadomości królewskiemu astronomowi w Kapsztadzie na Przypadku dobrej nadziei. Dnia 1. grudnia zjechał się u ujścia rzeki Zambese z biskupem Mackenzie. Zdaje się, że misjonarze wyprawieni do Makolola padli ofiarą gorączki nie zaś zdrady naczelnika Sekelota, którego plemię przeczłło mocno ja sł. bość. Dla niez rowego klimatu nad rzeką Zambese postanowili Doktor z Biskupem przedsięwziąć podróż naukową na rzece Rumuva.

Telegram z Konstantynopola z 25. czerwca.

Jego Cesarska Mość Sultan turecki Abdul-Medzyd umarł dzisiaj o godzinie 9tej zrana. Abdul Azir wstąpił po nim na tron i przyjmował już ministrów i dygnitarzy. Pogrzeb zmarłego Sultana odbędzie się dziś wieczorem. W Konstantynopolu panuje spokój zupełny.